

Nr. 81), og at paa Landet Antallet af de til Grundlisten valgte bør ligesom i Købstæderne staa i Forhold til Folketallet (Ændringsforslag Nr. 83).

Et Mindretal foreslaar en noget videregaaende Ændring (Ændringsforslag Nr. 82).

Naar en Mand er valgt til Grundlisten, bør der formentlig sendes ham *særlig Meddelelse* derom, uanset at Grundlisten fremlægges til offentligt Eftersyn (Ændringsforslag Nr. 85).

Den i Lovforslaget foreslaaede *Befordringsgodtgørelse for Nævninger* trænger til en anden Maalestok for de Vejstrækningers Vedkommende, som kunne tilbagelægges ved Jernbanekørsel eller Dampskibsfart, og Udvalget stiller herom et Ændringsforslag under Nr. 90.

I Afsnittet om *Politiet* er der først foreslaaet en anden Affattelse af § 85, hvorom kun skal udtrykkelig bemærkes, at naar derefter Politiets Ordning i København „ikke berøres“ af nærværende Lov, vedbliver Vicepolitidirektørposten at have sin i Lov om Københavns Politi af 11te Februar 1863 indeholdte Hjemmel (o: saa længe der med denne Post er forbundet visse Amtmandsforretninger), uanset, at Bestemmelsen om dens Opretholdelse udgaar her.

Med Hensyn til Politibetjentene *udenfor København* vil der findes Ændringsforslag under Nr. 101 med Underændringsforslag under Nr. 102.

Med Hensyn til *Sagførerne* har man i det væsentlige kunnet slutte sig til Lovforslaget, dog med følgende Afvigelser:

Der findes ikke tilstrækkelig Grund til — som i §§ 94 og 95 foreslaaet — at forlænge Tjenestetiden for en Sagførerfuldmægtig fra 3 til 5 Aar, især da en Fuldmægtig efter den ny Ordning, hvor han er udelukket fra al Procedure, langt fra vil kunne faa den Uddannelse eller gøre den Gavn for sin Principal som un-

der den gamle. Endmindre findes det forsvareligt at binde ham til 2 Aars Tjeneste hos samme Principal, hvad der vilde give ham alt for meget i dennes Vold. Hertil sigte Ændringsforslagene Nr. 108 og 114.

De nuværende Underretssagførere have beklaget sig over, at de efter Forslaget udelukkes fra at føre alle Sager over 400 Kr. Særdeles megen praktisk Betydning faar dette nu neppe, da disse Sager kun udgøre en ringe Del af det samlede Tal, og Parterne desuden, naar de ere enige derom, have Ret til at lade enhver Sag begynde ved Underret. Imidlertid har man dog ment at burde imødekomme denne Klage ved Ændringsforslaget Nr. 111.

En af Hovedindvendingerne mod at lade Vestre Landsret blive i Viborg er den, at det ikke kan antages, at det fornødne Antal duelige Sagførere ville ned sætte sig i en By, hvor Adgangen til andre Forretninger end Procedure er saa ringe. Den afvæbnes allerede noget ved at se hen til, at Procedure i Fremtiden vil ganske anderledes end nu lægge Beslag paa hele den dertil egnede Sagførers Tid, Lyst og Evne, men alligevel har man fundet yderligere at burde imødekomme denne Indvending ved i det hele at ophæve Stavnsbaandet for Landsrets- og Underretssagførere, jfr. Ændringsforslaget Nr. 119. — Ændringsforslaget Nr. 122 tilsigter at ophæve den ugrundede Regel om, at Underretssagførerne i København ikke skulde have Ret til at møde for deres egen Underret.

Der har i Udvalget været stærk Stemning for at udvide Adgangen til vederlagsfri Retshjælp for ubemidlede. Man haaber, at der ved Ændringsforslag Nr. 128 opnaas et meget stort Fremskridt i denne Retning.

Et Mindretal (*Borgbjerg og J. Jensen*, Københavns 10de Valgkreds), der i det væsentlige slutter sig til Flertallet, finder dog Anledning til at bemærke, at det paa enkelte Punkter havde ønsket at